

Šubići u šubu smjeraju.
Kačići se kačom igraju,
Tisuću je ljeta od smrti
svete kraljice.

Križ i pleter
u hrvatski znamen se pletu.
Šahovsko polje i Krist.
Jelenu slave starci i žene,
mladići i djevojke,
očevi i majke.

Gospo od Otoka,
moja muka nigda ne presta.
Na obalu Jadra i ja stigoh,
da se poklonim Gospi Kninskoj
i sjeni kraljice Jelene —
i izmolim oprostnje grijeha.

TRI PJESME

Anita Pavić

PRAVEDNIK

izmoren tuđim gnjevom i opačinom sčuden
ima svoju tužaljku Pravednik
za žedne oči crnice Zemlje
a iz nje strši vino neubrano
ovdje se pod koljenima nesretnika
djeca rađaju da ih bude bezbroj
Spasitelj
iz ponositih slijepih očiju

mrtvih djedova

oni napuštaju i marširaju uspravni
hvatajući Istinu

samo da ih boli

i čelo je Pravednika oročeno znojem
pomazanja ali nemilosti
i čelo je skamenjeno silinom misli

a dobre misli bježe od nas

homo sapiens trče za svojom smrću

a smrt

a smrt bježi od njega

JUTRO PRAVDE

kad osvane jutro na strani čovjeka
pitom slavuj i melodija harfe
i Pravda kad bude
pjesnik će umrijeti od svjetlosti
a ranjena ideja pasti
u zlatnu zemlju da izraste
do neslućene želje moje umorne matere

crkva u svijetu

BIJEDA

moj je zamor u otkriću bijede
koja bijaše davno poznata

a što stvori bijedu i tko spava u njoj
s ogrankom svijetlih snova i s malo mašte
koja iziskuje sreću?

oprosti Oče
suviše lako govorim o bijedi
na koju nismo osuđeni

POZASPALI CVJETOVI

Josip Radić-Planinić

U večerašnjem rumenilu
oblaci su nebeski otoci
smirene omorike
raširenih ruku
moji su prijatelji
kojima ne razaznajem lice
sumrak u travi
s pozaspalim cvjetovima
koji nikad ne vide zvijezde
kao djeca
draga djeca
čije duše svijetle
u noći
i osvjetljuju nam put
u Nebo